LIBRARY
MANITOBA

HÄR ÄR DET SKANDINAVISKA CENTRAT I WINNIPEG.

Reseplaner. • • • Snabb expedition. • • • Penningförsändelser • • •

Exkursioner. • • • Ångbåtslinjer • • • Pålitliga råd. • • •

ETT AFFÄRSFÖRETAG SOM UNDER 20 ÅR BETJÄNAT DEN SKANDINAVISKA BEFOLKNINGEN I CANADA.

Resebyrå Ang åtsag ei tur

Tidning offic n

Köp alltid Eder prepaid - förutbestäl'd - biljett från

Dahl Steamship Agency

325 Logan Avenue. Winnipeg, Man.

Äldsta ångbåtsagentur i Canada. *Biljetter till alla linier.*

Bisamaveln i Canada.

Professor Tvar Trädgårdh har i ett av Vecko-Journalens senaste nummer skrivit en artikel, om uppfödningen av bisamråttan i Canada. Då försök som bekant gjorts att få bisamråttan införd till Sverige — Finland är uppfödningen av djuret redan ett inbringande näringsfång — ehuru dessa försök hittills strandat på vetenskapsmännens avstyrkande med hänsyn till befarad skadegörelse från djurets sida, kan det vara av intresse, att se vad prof. Trädgårdh skriver:

Han erindrar om den roll, de pälsbärande djuren spelat för civilisationens framträngande i Nord-Amerika och Canada och relaterar hur man sedan bävertillgången avtog, vände sina blickar till bisamråttan, som är nära släkt med sorkdjuren och liksom bävern ett utpräglat vattendjur; den har en mjuk och glänsande päls, men är vida mindre, blott 55—60 cm. lång, varav hälften kommer på svansen. Som exempel på huru hänsynslöst den jagades, kan nämnas att medan Hudson-bay-kompaniet år 1850 blott sålde 175,000 skinn i London, hade antalet av fångade djur i Canada år 1902 stigit till 1,650,000 och tjugo år senare till 4 miljoner. Samtidigt har naturligtvis priset på djurens skinn gått i höjden. År 1850 kostade ett dylikt i London blott 8 cents, tio år senare var priset uppe i 19 cents för att under åren 1919—20, då alla priser voro drivna vansinnigt i höjden stiga till den enorma summan av 10,50 dollars i New York. Sedan dess ha de sjunkit till något över 1 dollar och all anledning finnes att antaga, att de komma att förbliva stabiliserade vid detta läge i framtiden. Ty den hänsynslösa exploateringen av pälsdjuren drev priset på deras fällar i höjden till den grad, att det lönade sig att anlägga pälsfarmar. Särskilt i Canada hör denna företeelse till ett av efterkrigstidens mest i ögonen fallande fenomen o. även i andra länder växa pälsfarmar upp med stor hastighet. Man har nu ej blott silverrävfarmar, utan skunkfarmar, mård, lo-, bäver- m. fl. farmar.

Men intet av de övriga pälsbärande djuren har givit upphov till en så givande industri som bisamråttan. Likt en meteor har den plebejiska och tidigare av pälsjägaren föraktade lille gnagaren skjutit upp och intager nu sin plats bland pälsdjurens aristokrati.

Anledningarna härtill äro flera. Först och främst skinnets stora användbarhet. I naturligt skick användes det som foder i herrpälsar, men det kan även förarbetas till "sälbisam", varvid de långa stickelhåren avlägsnas och skinnet svartfärgas, och genom de olika färgningsprocesserna förvandlas till "Nerå-", "sobel" eller "Kunkbisam". Men därjämte den lätthet varmed djuret kan uppfödas i stora mängder. Ty då det enskilda bisamråttskinnet ej har något högre värde — under åren 1926 och 1927 1,5—2 dollars pr styck — måste det vara mängden som gör att det lönar sig att ha en bisamråttfarm. Av denna anledning använder man ej den metod att hålla djuren inom rätt trånga inhägnader, som visat sig fullt tillfredsställande ifråga om de andra pälsdjuren. Man använder i ställe de lokaler, som naturen anvisat åt de små gnagarna, de tallösa improduktiva områden av myrar och kärr som överflöda i Canada.

Det är den enklaste sak i världen att förvandla ett dylikt område till en förstklassig råttfarm. Man behöver blott inhägna detsamma med ett tillräckligt tätt stängsel, som går ned i marken 8 tum. Detta sker ej så mycket för att hindra djuren från att vandra sin väg som för att hindra djuren från att tränga in. Om ej den ursprungliga stammen räcker till är det lätt att fånga djuren i fällor i angränsande trakter och släppa in dem. Sedan har man bokstavligen ej annat att göra än se på, huru djuren föröka sig samt att under vintern infånga överskottet. Detta är förvisso ej litet, ty djuren föröka sig mycket snabbt, 50 ungar pr par är driven siffra. Vidare äro djuren mycket fria från sjukdomar och de kunna själva skaffa sig sin föda, som består nästan uteslutande av vattenväxter, under både sommar och vinter. Skulle födan tryta under vintern kunna djuren vinterfordras genom att man kastar morötter och rovor ned i vattnet genom ett hål i isen.

Man nästan förvånar sig över att ingen klyftig individ tidigare kommit på den ljusa idén att odla bisamråttor, när saken är så enkel och man med ringa kapitalutlägg kan tjäna stora pengar. Men om man börjavsent så har till genäld industrien väl påbörjad, skjutit fart på en enastående sätt. Det ena bolaget efter det andra köper upp arealer på tusentals hektar, inhägnar dem och odlar bisamråttor där. På den största av dessa råttrancher, 8,000 acres stor och hittills sannolikt den största i världen, kommer man om några år att ha en årlig produktion av 50,000 skinn. Ännu är blott början gjord och regeringen har först nyligen börjat vidtaga mått och steg för att reglera denna nya storindustri, vilken kommer att göra hittills praktiskt taget värdelösa marker rentabla.

Vita-Gland tabletter garanteras komma höns att lägga ägg inom 3 dagar.

Höns har körtlar alldeles som människliga varelser, och de behöva också vitaminer. Kneedan de direkt påverka de organ, som deltaga i äggproduktionen, förvandla de nya Vital-Gland tabletterna sädersmulade i hönsens dricksvatten. vinterliggarna inom tre dagar till flitiga äggläggare. Vetenskapen har upptäckt hur man kan kontrollera äggproduktionen genom att använda vitaminessenser och körtelextrakt, som direkt påverka **OVARIET**, den äggproducerande körtela hos hönset. Rapporten visa, att höna, som på rätt sätt utfodras med vitaminer etc., lägga 300 ägg, jämfört med 60 av en vanlig höna.

Försök detta liberala tillbud

AGG, AGG, AGG och fina friska kycklingar i blomstrande kullar kunna erhållas utan bråk, besvär, medicin eller dyrbar uttordring. Lägg bara denna **VITA-GLAND** tabletter i dricksvattnet. Så enkelt att fördubbla Eder förtjänst. Sommarproduktion till vinterpriser. Vita-Gland Laboratories, tillverkare av den ursprungliga och äkta VITA-GLAND tabletten, äro säkra på sin sak, att de erbjuda sig sända en ask på prov. Gör så här. Sänd inga pengar, endast namnet. De sända två stora askar, ordinarie pris $1.25 stycket, ett riktigt förråd. Då de komma betala postmannen endast $1.25 och några få cents porto, som uppstagas vid avlämnandet. När Eder granne ser den underbara tillökningen av ägg i Eders reden, säg en ask till honom, och på så sätt har Eder ask ej kostat Eder någonting. Vi garantera att Ni blir nöjd eller får pengarna tillbaka utan dispyt. Skriv i dag och Ni får dussintals extra-ägg på detta enkla, lätta sätt.

Vita-Gland Laboratories,

Tidens religiösa längtan är stor.

En intervju med dr. Selma Lagerlöf.

Ett appropå till författarinnans nyligen firade 70-års dag.

En klar och vacker och solig morgon kommer jag till Mårbacka, Selma Lagerlöfs hem i Fryksdalen.

Det är som om all Värmlands dejlighet samlat sig i denna dal bak åsens skogklädda rygg. Bäckar och älvar rassla genom landskapet, och de stilla, djupa sjöarna spegla var sky, som driver under den blå himlen. Björken lyfter sitt ljusgula löv på de vita stammarna mellan furor, granar och ekar. Runt om dalen och på åsens sluttningar ligga vänliga, små rödmålade gårdar med blå rök som ringlar sig upp ur skorstenarna, och var plats man far förbi har sitt namn och sitt minne från den underbara, drömska värld som en diktares bok kan skapa i vårt sinne... här ligger den gamla romantiska smedjan vid Ekeby från "Gösta Berlings saga", där mellan björkarna skymtar kavaljersflygeln, här är Borg och Björne. Broby prästgård och länsmansgården, förnämt tillbakadragen bakom den stora planen, och bakom det vita staketet Bro gästgivargård vid foten av Brobybacken — hela sagan får liv denna klara oktobermorgon. Selma Lagerlöf har gjort varje fläck i denna trakt till ett kärt minne för den som älskar hennes diktning.

Över Fryksdalen sveper en flock kråkor med hesa skrik. Man ser upp och väntar vart ögonblick att få ögonen på vildgässflocken med lille Nils Holgersson klamrande sig fast vid halsen på Mårten gås och den stora gamla föraren, Akka från Kebnekajse i spetsen...

Så står jag vid Mårbacka, gården, där Selma Lagerlöf födde, och som hon köpte tillbaka, sedan den 20 år varit ur familjens ägo, då hon fick Nobelpriset. Hon har byggt till och byggt om, och i stället för det låga lilla röda trähus, som löjtnant Lagerlöf på sin tid gjorde till sitt hem, ligger det nu en stor och städlig, modernt inredd herregård, ett litet slott.

Här bor Nordens diktardrottning, som om några dagar skall hyllas av en värld, fylld av tacksamhet för hennes böcker — då hon fyller 70 år.

Det estetiska intresset vaknar i kyrkolivet.

I ett av de ljusa, vackra rummen, varifrån det är utsikt långt över dalen, tager Selma Lagerlöf emot mig.

Hon sitter vid ett vackert rokokobord, svartklädd, som hon för det mesta brukar, hennes hår är snövitt, helt struket tillbaka från den vackra, höga pannan. Hon talar blott litet och ler blott sällan, men det bor en inre värme bakom detta leende, så försiktigt och prövande det än kan vara. Mest av allt fängslar dock hennes blick. Det är omöjligt att bestämma ögonens färg, de äro visserligen mycket mörka, men hon har den mest rannsakande, den mest lugna och fasta blick, jag någonsin mött hos en kvinna. Ensamt av den kan man se, vilken stor personlighet hon är...

Jag är på resa hem från Sverige, där Verner von Heidenstam har sagt, att Norden håller på att avkristnas under vetenskapens snabba marsch mot världsförklaringen, under det att Nathan Söderblom har hävdat, att vandringen mot framtiden har korset och icke vetenskapens tackla i spetsen.

—Vilket är riktigt? frågar jag. Selma Lagerlöf ler helt svagt, ser länge tyst och rakt på mig — och säger:

— De kunna väl ha rätt, båda både Verner von Heidenstam och ärkebiskopen, var på sitt sätt.

— På vilket stadium befinner sig då kyrkan?

— Jag hade i somras besök av flera katoliker från utlandet, här var en ungrare, en österrikare och en holländare, och jag har intrycket att det åtminstone i den katolska kyrkan ägt rum ett mäktigt uppsving i våra dagar. Katolikerna vinna proselyter i synnerhet i de nordiska länderna, och de äro själva så levande, så troende i sin religion.

— Känner Ni er dragen till den katolska kyrkan?

— Jag känner mig mycket tilltalad av sången, prakten och färgerna i den katolska gudstjänsten... allt det som man kan kalla den estetiska sidan av det kyrkliga livet. För övrigt har jag det bestämda intrycket, att man också här i Sverige från kyrkans sida börjar lägga mera vikt vid estetiken... eller i varje fall, att man gjort det på visst håll inom kyrkan. Jag tror nog, att de gamla prästerna inte tycka så särskilt mycket om det, men det kommer ändå fram undan för undan. Man ser här i landet, hur församlingarna överallt börja intressera sig för sina kyrkor på ett helt nytt sätt, de skaffa nya vackra mässdräkter, och de sätta kyrkorna i stånd på ett sätt, som tyder på ett ökat intresse för det yttre.

Kyrkan står tom, missionshuset fyllas.

— Och det inre. Nyskapas även detta? Ramla dogmerna?

— Det är nog troligt, att utvecklingen medför, att mycket av det gamla faller bort.

— Var finns den renaste kristendomen i dessa dagars Sverige?

Hos lantbefolkningen, tror jag. Det kyrkliga läget här i landet kännetecknas av många frireligiösa rörelse. Varje församling har ju sin kyrka, och här i östra Emtervik äro vi tvätusen själar om en kyrka och präst. Men nästan ingen av de tvätusen går i kyrkan. Den står praktiskt taget tom söndag efter söndag... ja, där kunna kanske vara sju, åtta människor under gudstjänsten, det är allt. Folk går i stället i missionshusen, de äro alltid fulla. De ha själva byggt dem, och de underhålla sina egna predikanter. Det är ett faktum, att det är på samma vis på många platser. Men — de fyllda missionshusen tyda dock på, att det finns en stark religiös längtan hos vår tids människor. Frågan är bara, var den söker sin tillfredsställelse.

—Varför föredrager man missionshuset framför kyrkan?

— Jag är böjd att tro, att orsaken härtill förnämligast är, att prästen ofta predikar på ett språk, som folket har svårt att fatta, medan de egna predikanterna tala folkligt och lättfattligt... Härtill kommer ett moment, som säkert inte heller saknar sin betydelse: nämligen att folket i missionshusen självt deltager i gudstjänsten på ett helt annat sätt än i kyrkan, de sjunga sina sånger och stiga fram och berätta sin egen omvändelses historia.

— Skola prästerna alltså lämna predikstolen och gå ut bland folket för att komma till tals med det?

— De präster som göra detta, få mera kontakt med folket, och jag tror, att man på de flesta platser ingalunda skulle neka dem att tala i missionshuset. Vi ha så många former av frireligiösa rörelser: baptister, metodister, evangeliska fosterlandsstiftelsen, frälsningsarméen och pingströrelsen, som äro mycket utbredda här i Sverige. Men det finns också många missionshus, där man är ortodox, och en stor del av befolkningen är varmt intresserad av den yttre missionen. Det arbetas ivrigt för denna sak över allt i syföreningarna, och detta sker mestadels i anknytning till statskyrkan. Hur det nu än är, så kan jag icke se annat, än att allt detta måste vara tillräckligt bevis, att det i vår tid finns ett starkt religiöst behov hos befolkningen.

Kyrkans kamp för att återerövra det förlorade.

— Men kyrkan?

— Det har verkligen en tid sett ut som om det statskyrkliga livet höll på att tyna bort, men man märker också tydligt nu, att kyrkan försökt återerövra, vad den förlorat. Många präster i städerna äro utmärkta predikanter, och de göra sig mycken möda, som ofta krönes med framgång, för att vinna ny terräng åt den gamla kyrkan. Svenskarna ha alltid varit ett religiöst folk. Av betydelse är också det stora, omfattande välgörenhetsarbetet, som kyrkan satt i gång. Ett tidens tecken är det även att den på många platser bygger församlingshus bredvid kyrkorna för att komma folket närmare. Utan tvivel hör allt detta sin verkan.

— Går dr Lagerlöf själv i kyrkan?

— Nej, varken i kyrkan eller missionshus. Vägen dit är så besvärlig härifrån Mårbacka, men jag har min radio, och i den hör jag gudstjänsten nästan varje söndag — än från Stockholm, än från Oslo, än från Köpenhamn, än från Upsala...

— Kan det skaffas andakt vid en radio-gudstjänst?

— Ja, när radion är god, och det är min.

...Senare under mitt besök på Mårbacka frågade jag Selma Lagerlöf, om hon vidkändes den nyligen utkomna tyska biografiens uppfattning av hennes personliga religiösa förhållanden. Författaren hade skrivit, att de mera karaktäriserades av ett förhållande till den allt omfattande gudsmakten än av ett religiöst förhållande till Jesus.

— Kanhända är det rätt, sade Selma Lagerlöf.

Men, tillfogar hon strax därefter, jag skrev dock Kristuslegender.

— Finns det någonstädes i Edra verk någon religiös bekännelse?

— Nej. Men låt oss nu inte tala mer om mig.

När jag sedan lämnat Mårbacka och på kvällen gick upp till den gamla kyrkan, vars vita torn syns över hela dalen, kunde jag ej låta bli att tänka på sista delen av mitt samtal med Selma Lagerlöf.

På kyrkogården här vilade alla hennes kära, hennes far och mor, hennes faster, den gamla hushållerskan och hennes älskade farmor — denna förtjusande gamla farmor, som från morgon till afton satt i hörnsoffan och berättade och berättade — äventyr och sagor. Från henne fick Selma Lagerlöf i arv den underbart vackra berättelsen om den heliga natten, som inleder hennes "Kristuslegender". Det var en julafton, då alla de andra på gården fartt till kyrkan och bara lilla Selma och farmor voro kvar, som den gamla damen berättande legender. Och det står hos Selma Lagerlöf, att farmor slutade med att lägga sin hand på hennes huvud och säga:

"Detta skall du komma i håg, ty det är så sant, som jag ser dig och du ser mig. Det är inte på ljus och på lampor det kommer an, och det ligger ingen vikt vid måne och sol, utan det som är nödvändigt, det är att vi äga sådana ögon, som kunna se Guds härlighet."

Ligger det inte i denna ömma och fina pietet, varmed den stora författarinnan livet igenom gömt sin farmors ord — något av en bekännelse.

Carl Henrik Clemmensen.

Kenoranyheter.

En trevlig överraskning bereddes mr. och mrs. J. A. Westerlund i Kenora, Ont. på torsdagsaftonen, den 22:a dennes, vilket var den 25:e årsdagen av deras äktenskap. Många intresserade vänner i grannskapet hade viskat sins emellan om annalkandet av den betydande minnesdagen och bestämt sig för att på något lämpande sätt bevisa vännerna Westerlund sin hyllning. Att herrskapet Westerlund äro den sortens grannar, som skaffa sig många vänner, visade sig i den stora skara, som samlades och tågade i grupp till deras hem. Ledningen av samkvämet omhändertogs av mr. A. Nyberg, vilken uttalade de samlades ärende, varefter omväxlande nummer av sång och kortare gratulations- och lyckönskningstal förekommo. En alltigenom trevlig afton tillbringades för övrigt vid intagandet av välsmakande förriskningar och fria samtal.

Det mera substantiella hugfästandet av minnet bestod i överlämnandet av en bordservis i silver åt kontrahenterna samt en vacker bukett av "carnations" till mrs. Westerlund.

* * *

Mr. och mrs. Westerlund önska på detta sätt uttala sin hjärtligaste tacksamhet till alla, som på ett eller annat sätt deltogo i den angenäma uppvaktningen. R. L.

Farmen.

Mjölkens värde för det uppväxande släktet.

Flerstädes, i första hand i Amerika, hava utförts undersökningar avsedda att giva klarhet i mjölkens värde som livsmedel för barn samt olika härmed förknippade omständigheter. Man har därvid sökt fastställa mjölkens betydelse för lekamlig och andlig tillväxt, hälsotillståndet m. m. Nyligen har i England offentliggjorts resultaten av en flerårig systematisk undersökning härav, vilken får betecknas såsom synnerligen intressant.

Undersökningarna utfördes i ett nära London beläget mindre samhälle, där ett tjugotal byggnader uppförts vardera med plats för 30—40 pojkar.

I oktober 1921, då full uppsättning inackorderingar intogs i ett antal stugor, började undersökningarna och voro arrangerade på följande sätt: Samtliga gossarna utpisades med likartad kost, vars näringsvärde noggrant bestämts och som ansågs i alla avseenden tillräcklig. Denna dagsranson utökades nu för barnen i en stuga med 0,5 liter mjölk, varav de fingo hälften på morgonen och resten på aftonen. För jämförelses skull i annan stugas innevånare 3,5 hg. sirup per dag i ännu en fingo de 0,5 hg. bästa mejerismör samt i en gifvo 0,5 hg. rent växtmargarin.

Genom mätningar och vägningar har nu följande genomsnittsvärden på tillväxten i de olika fallen konstaterats:

1) En grupp av 61 pojkar har för jämförelse, efter att i ett år hava fått den vanliga posten, vägts och mätts. Härvid befanns deras tillväxt i genomsnitt utgöra 4,7 cm. och viktsökning 1,7 kg.

2) En grupp av dessa vägdes efter ännu ett års tid och befunnos hava under de 24 månaderna tillväxt 9,3 cm. och ökat 3,6 kg. i vikt.

3) Den ovannämnda mjölkransonen gavs som tillägg utöver den vanliga posten åt 41 stycken. Dessa hade efter första året vuxit 6,8 cm. och deras vikt ökats med 3,2 kg.

Med 23 utav dessa fortsattes iakttagelserna och efter ytterligare tolv månader konstaterades en tillväxt av 134 cm. och en viktökning av 6 kg.

7 stycken av dessa pojkar fingo dricka mjölk ännu ett år och hade under dessa tre år som iakttagelserna fortgått vuxit 18,4 cm. och blivit 8,1 kg. tyngre.

Beträffande den mjölkdrickande gruppen omnämner rapporten flera iögonenfallande omständigheter, som med all säkerhet få tillskrivas mjölken. Dessa pojkar voro sålunda kraftigare och spänstigare än de övriga och deras hälsotillstånd bättre. Under vintern 1923—1924 då de övringa boställena voro rätt svårt hemsökta av influensa, mässling och skarlakansfeber undgingo mjölkdrickarna icke endast dessa smittosamma sjukdomar utan voro helt och hållet fria sjukdomsfall.

Dessutom voro de avgjort hurtigare och gladare än de övriga och en tillfällig besökare, som fick tillfälle att se alla barnen tillsamman i den gemensamma matsalen kunde, då iakttagelserna fortgått 1½ års tid, icke misstaga sig på vilka som voro mjölkdrickare.

Att deras större livlighet ökade upptagslusten, så att de oftare voro i kontakt med disciplinens upprätthållare, var ju inte i och för sig åsyftat, men får väl anses som kännetecken så gott som något på fysisk sundhet lika väl som psykisk livaktighet. Den bättre andliga utvecklingen har man emellertid ansett vanskligare att erhålla siffermässiga uttryck för, som lämpa sig för statistisk bearbetning, men det understrykes, att överlägsenheten varit omisskännlig.

I de övriga jämförelsegrupperna ställde sig resultatet på följande sätt:

Den grupp, som erhöll ett daglist tillägg till grundrationen av 0,5 hg. bästa mejerismör betecknas också av bättre tillväxt, men kommer icke upp till samma goda resultat som mjölkgruppen.

De tillskott som erhöllos, voro i de olika fallen i näringsvärde likvärdiga, försåvitt man med näringsvärde menar innehåll av näringsämnen. När man söker anledningen till det bättre resultat, som nåddes med tillskott av mjölk, torde få anses såsom säkert att detta icke får tillskrivas mjölkens direkta näringsvärde. En ökning i längdtillväxten från 4,7 cm. till 6,8 och av viktstillväxten från 1,7 kg. till 3,2 är också ej pass stor att den relativt ringa ökningen av den i och för sig tillräckliga födan knappast förklarar denssamma. Fastmera får den tillskrivas mjölkens speciella egenskaper såsom födoämne, vilka göra denssamma fullkomligt oersättlig.

Privat tel. 35 736; Kontor 24 983
Skandinavisk Advokat
W. J. LINDAL, B.A., L.L.B.
Jurist, Solitör, etc.
708 Great West Per. Bldg.
Lärare vid Manitoba Law School.

JOS. T. THORSON
Barrister etc.
SCARTH, GUILD & THORSON
308 Great West Permanent Bldg.
Private Phone 44 002. Office 22 761

PATENTER
Trade Marks—Copyrights
Fetherstonhaug & Co.
Den gamla etablerade firman
36—37 C.P.R. Building,
Hörnet av Portage & Main St
WINNIPEG.
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar.

PENGAR UTLÅNAS
6% och 6½%
mot säkerhet av goda stadsinteckningar. Alla slags försäkringar i de bästa bolag förmedlas. Prompt betjäning.
Ed. Hammarstrand
Paris Bldg., Winnipeg.
Tel. Kont. 25 531. Bost 21 536.

W FINKET
(SIMO WATCH CO.)
Expert urmakare och juvelerare
813 Royal Bank Bldg., Winnipeg
GÖR ETT FÖRSÖK
26 års erfarenhet. Allt arbete garanterat. Speciell uppmärksamhet för gamla lands klockor. Ordar från landsorten ges prompt uppmärksamhet.

C. H. NILSON
Dam och herrskräddare
Skandinavisk Herrsuffär
Gå ej förbi den vanliga posten, vägta och mätts. Härvid befanns deras tillväxt i genomsnitt utgöra 4,7 cm. och viktsökning 1,7 kg.
308 LOGAN AVE
Telefon 27 02
WINNIPEG, MAN.

A. S. BARDAL
BEGRAVNINGSBYRÅ
Begravningar ombesörjas prutan tids och till moderata priser
GRAVSTENAR
TEL. 86 607
Bardal Block, 843 Sherbrooke St.
Ordarbestyrkare
F. S. BARDAL.